```
    Ami
(1) Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,
          G                 Ami
    skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.
       Ami
    Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,
              G                          Ami
    když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

    Ami    G  Ami  G  Ami
(R) Ááá...

(2) Proč přišla takhle zrána a co si žádá u Pána,
    že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí?
    "Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ‚ano' mi,
    tak Ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí."

    Ami    G  Ami  G  Ami
(R) Ááá...

(3) "No jen řekni, dám ti to, co chceš, já věřím, ty to dokážeš,
    slib krví potvrdím, jen dej, ať nikdo nemá víc.
    Mě pálí, když je kdokoli s víc štěstím, se vším, cokoli,
    co zrovna nemám já, ať radši sama nemám nic."


    Ami    G  Ami  G  Ami
(R) Ááá...

(4) Teď otáčí se s nevolí, jak Ďáblu podpis zabolí,
    už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.
    Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží
    a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.
    Když ne mě, radši nikomu a slova nejsou k ničemu,
    to slečna Závist vstoupila zas' do někoho z nás.

    Ami    G  Ami  G  Ami
(R) Ááá...
```